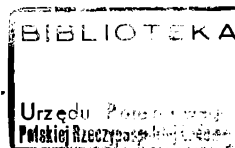

20 lutego 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY **COIF 3/10**

Nr 2954.

Kl. 12 q 29.

Farbwerke vorm. Meister Lucius & Brüning
(Höchst n. M., Niemcy).

**Sposób wytwarzania soli bizmutowych związków
rtęcio-organicznych, zawierających resztę kwasową.**

Zgłoszono 24 stycznia 1923 r.

Udzielono 19 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 25 stycznia 1922 r. (Niemcy).

Wykryto, że można otrzymać związki o własnościach leczniczych, zawierające jednocześnie rtęć i bizmut, skoro na związki rtęcio-organiczne, posiadające resztę kwasową w postaci swych soli alkalicznych, działać solami bizmutowymi.

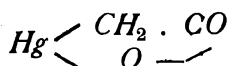
Nowe te preparaty odznaczają się energicznym działaniem przy syfilisie i są mniej trujące, niżby należało oczekiwać, sądząc po zawartości w nich związków rtęcio-wych.

Przykład I. 10 g kwasu rtęciosalicylowego rozpuszcza się w 100 cm³ wody, dodając ługu sodowego, i łączy z roztworem 9,5 g chlorku bizmutowego w 10 cm³ stężonego kwasu solnego i 50 cm³ wody. Wytwarza się obfity osad biały, wykazujący po wysuszeniu 33,9% rtęci i 36% bizmutu.

Przykład II. 7.7 g kwasu o-oksyrtęcio-benzoowego (Berichte der Deutsch. Chem. Ges. 35, 2870, 1902) rozpuszcza się w 25 cm³ dwunormalnego ługu sodowego, dodając 700 cm³ wody i zadaje się chlorkiem bizmutowym w 10 cm³ stężonego kwasu solnego i 20 cm³ wody. Tworzy się biały osad w postaci kłaczków, który po wysuszeniu zawiera 38% rtęci i 33 g bizmutu.

Przykład III. 3,5 g bezwodnika kwasu oksyrtęcioantranilowego (Berichte der Deutsch. Chem. Ges. 47, 1937) rozpuszcza się w 12 cm³ dwunormalnego ługu sodowego i 800 cm³ wody i zadaje się 3,15 g chlorku bizmutowego w 5 cm³ stężonego kwasu solnego i 20 cm³ wody. Sól osadzona w postaci osadu białego po wysuszeniu zawiera 28% rtęci i 38% bizmutu.

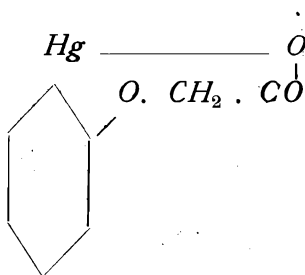
Przykład IV. 4 g bezwodnika kwasu oksyrtęciooctowego

(Berichte der Deutsch. Chem. Ges. 41, 2090) rozpuszcza się w 15 cm³ wody i w niezbędnej ilości dwunormalnego ługu sodowego (około 12 cm³) i zadaje 4 g azotanu bizmutowego rozpuszczonego możliwie w niewielkiej ilości rozcieńczonego kwasu octowego.

Otrzymuje się w ten sposób oksyrtęciooctan bizmutowy, jako biały osad.

Przykład V. 3.5 g kwasu oksyrtęciofenoksyoctowego

(D. R. P. 261229, Friedlander XI, 1195) rozpuszcza się w 15 cm³ wody, dodając 10 cm³ dwunormalnego ługu sodowego i zadaje roztworem 2.5 g azotanu bizmutowego, rozpuszczonego w możliwie mało rozcieńczonym kwasie azotowym. Oksyrtęciofenoksyoctan bizmutowy wydziela się w postaci białego osadu.

Przykład VI. Roztwór 8,8 g oksyrtęciosulfooksyalicynianu sodowego (D. R. P. 216267, Friedlander IX, 1070) w 200 cm³ wody zadaje się 3,2 g azotanu bizmutowego, rozpuszczonego w niezbyt rozcieńczonym kwasie azotowym, przyczem sól bizmutowa kwasu oksyrtęciosulfooksyalicylowego wydziela się jako osad biały.

Przykład VII. 3,9 g soli sodowej 2-oksyrteciofenyloglicyny (Scholler, Schrauth, Goldacker, Ber. d. Deutsch. Chem. Ges. 44,

1394 — 1911) rozpuszcza się w niezbędnej ilości wody i zadaje 3,15 g chlorku bizmutowego, rozpuszczonego w 5 cm³ stężonego kwasu solnego i 20 cm³ wody. Sól wydziela się jako osad biały.

Przykład VIII. 4,6 g soli sodowej kwasu 2-oksyrtecionaftionowego (Rieger und Schulemann, Journ. f. praktisch Chemie 89, 151, 1914) rozpuszcza się w niezbędnej ilości wody i zadaje 3,15 g chlorku bizmutowego, rozpuszczonego w 5 cm³ stężonego kwasu solnego i 20 cm³ wody.

Przykład IX. 4,1 g soli sodowej kwasu oksyrtęciooksyhydrocynamonowego (Bulman, Ber. d. Deutsch. Chem. Ges. 43575) rozpuszcza się w niezbędnej ilości wody i zadaje 3,15 g chlorku bizmutowego w 5 cm³ stężonego kwasu solnego i 20 cm³ wody.

Przykład X. 4,8 g soli sodowej kwasu oksyrtęcio-2-fenylochinolino-4-karbonowego (D. R. P. 289276) rozpuszcza się w niezbędnej ilości wody i zadaje 3,15 g chlorku bizmutowego, rozpuszczonego w 5 cm³ stężonego kwasu solnego i 20 cm³ wody.

Przykład XI. 3,9 g soli sodowej kwasu oksyrtęciokamforokarbonowego (D. R. P. 275932) rozpuszcza się w niezbędnej ilości wody i zadaje 3,15 g chlorku bizmutowego, rozpuszczonego w 5 cm³ stężonego kwasu solnego i 20 cm³ wody.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania soli bizmutowych związków rtęcioorganicznych, zawierających resztę kwasową, znamienity tem, że zawierające resztę kwasową związki rtęcioorganiczne w postaci ich soli alkalicznej łączy się z solami bizmutowymi.

Farbwerke vorm. Meister
Lucius & Brüning.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.